

Umělá inteligence

vývoj a možnosti jejího využití k vytváření uměleckých děl a vynálezů

Umělá inteligence je fenomén současné doby a svět se k ní upíná jako ke spáse, která má pomoci vyřešit řadu problémů, převzít úkoly i zodpovědnost člověka. Umělá inteligence má lidem usnadnit práci, zlepšit, zkvalitnit a zjednodušit jim život. Otázkou je připravenost a vzdělanost lidí tuto umělou inteligenci využívat.

Cílem vývoje umělé inteligence je nahradit vysoce vzdělané, talentované a zkušené kreativní jedince nebo týmy všech uměleckých i technických profesí a dosáhnout rychleji, lépe a levněji pokroku a vyšší úrovně ve všech oblastech a oborech lidské společnosti. Umělá inteligence má však svá omezení i své limity a lidský faktor nikdy nenahradí. Umělá inteligence a její vývoj je a zůstane bez spolupráce s parapsychologií pouhou utopií, nenahradí umělce ani vynálezce.

Umělá inteligence, tak, jak je chápána dnes, je zaměřena a realizována skrze čistě fyzické procesy strojů, přístrojů nebo robotů, byť se snahou o napodobení principů funkce lidského mozku. V případě umělé inteligence se však jedná o výhradně strojový proces, avšak ani ten nejsložitější algoritmus nedokáže nahradit synergické spojení, respektive vzájemné propojení a spolupráci fyzické či fyziologické činnosti lidského mozku a duchovní součinnost úzkého spojení vědomí a podvědomí, jehož výsledkem je onen očekávaný kreativní nápad, objev, lepší konkrétní konstruktivní řešení nějakého problému, nebo hodnotné umělecké dílo.

Vývoj umělé inteligence je zatím ve stádiu utopie

Po létech usilovné práce vědců, techniků a IT specialistů a za vysokých nákladů jsou výsledky na úrovni vysokého stupně automatizace a robotizace, nic víc. Žádný takový stroj či zařízení zatím nevymyslelo, nenavrhlo a ani nezrealizovalo nic lepšího, než to, co už i před mnoha lety vymysleli a zrealizovali lidé. Intelligentní stroje na vymýšlení nápadů, návrhů či uměleckých děl jsou stále v oblasti utopie.

Umělá inteligence nikdy nenahradí lidskou kreativitu a empatii, protože schopnosti, možnosti a dovednosti umělé inteligence, tak jak se v současné době vyvíjejí, mají své limity. Tyto limity spočívají v nemožnosti propojení vědomého stavu lidského mozku s podvědomím, které je zdrojem nápadů a nových řešení, tak, aby to realizoval nějaký mechanický, chemický, elektrický či nějaký jiný stroj, počítač nebo jiné zařízení. Funkce lidského mozku je známa a lze ji i opravit, nahradit či simulovat, ale pouze v její řídicí schopnosti, což se ale netýká oblasti kreativních schopností, kterou je obdařen pouze člověk, nikoli jiné bytosti.

Například velké objevy a vynálezy nebo vrcholná umělecká díla vznikají propojením vědomého stavu lidského mozku s podvědomím, které není ohraničeno časem ani prostorem. Toto se děje v různých úrovních stavu meditace až stavu transu, jedná se o různé stavy mimosmyslového vnímání (ESP - extra-sensory perception), které jsou individuální.

Ani velmi složité algoritmy ve spojení se špičkovou výpočetní technikou nedokážou propojit oba tyto stavy a mohou pouze nabídnout určitý počet kombinací nebo variant řešení daného problému podle určení a nastavení cílového stavu a z nich vybrat podle předem zvolených kritérií a podmínek tu nejvhodnější variantu, například rychle vyhrát šachovou partii nebo rychle nalézt optimální řešení nějakého složitějšího problému, které by jinak zabralo týmu odborníků a expertů relativně delší dobu.

Umělá inteligence a rizika možnosti jejího zneužití

Zatímco někteří vědci jsou přesvědčení, že umělá inteligence nikdy nenahradí lidskou kreativitu a empatii, existuje také početná skupina odborníků, kteří si myslí, že dovednosti umělé inteligence nemají limity. Člověk a jeho mozek byly stvořeny k životu, rozmnožování i kreativní tvorbě čehokoli, nikoli však k tomu, aby vytvářely nové, inteligentní stroje, ve své podstatě nové a jemu podřízené a jim ovládané bytosti.

Prozatím člověk se svými schopnostmi a se svou inteligencí a se svými možnostmi neprokazuje svoji úplnou vyspělost a zodpovědnost, která by ho mohla opravňovat k vývoji umělé inteligence, což dokazuje například i skutečnost, že si neustále čím dál víc vědomě ničí prostředí, do kterého byl stvořen. To dokazuje neustále se zhoršující životní prostředí, ekologický stav přírody, způsobený hrubými, vědomými a úmyslnými zásahy do jejího harmonicky vyváženého stavu a stav celé planety, ale také vzájemné zabíjení se v různých a stále někde probíhajících nesmyslných válkách.

Za tohoto stavu je nezodpovědné se snažit o vývoj umělé inteligence, a to zejména z důvodů předpokládané možnosti jejího zneužití. Umělá inteligence vyššího stupně, než na jaké se nachází člověk, by byla v rukou lidí mocná a zneužitelná zbraň, a lidstvo na to ještě není vyvinuto ani připraveno.

Umělá inteligence v oblasti umělecké tvorby

Není možné dosáhnout nápadu a tvůrčí invence, natož i uměleckého dojmu a výrazu u díla, vytvořeného umělou inteligencí nebo počítačovým programem v binární soustavě, tedy pouze pomocí systému vztahu a kombinací jedniček a nul, a to na základě vložených dat či nějakých informací, které by měl tento program zpracovat, například vytvořit umělecké dílo ve stylu podobných úspěšných klasických děl. Takto by se daly s pomocí umělé inteligence vytvořit pouze jejich bezcenné varianty, nikoli však invenční nápady na díla nová a už vůbec ne jejich úspěšná realizace se stejnými výsledky jakých dosahují živí umělci.

Takto není možné digitální formou získat stejně úspěšné umělecké dílo, například nelze tímto způsobem dosáhnout stejného nebo i lepšího výsledku, uměleckého dojmu a působení na diváka, posluchače nebo čtenáře, nežli živý umělec jako autor díla. Nelze takto namalovat působivý obraz, zkomponovat hudební skladbu nebo napsat román ze života či natočit filmové dílo, které je výsledkem dlouhodobého tvořivého úsilí mnoha lidí. Zdůrazňuji zde výraz umělecké dílo, nikoli dílo komerční nebo dílo jako výrobek či dekorace.

Pro úspěch každého uměleckého díla ne nezbytný osobní autorský umělecký vklad, jeho vize, vnitřní pocity, emoce a stavy, a zejména naprosto jedinečná a originální umělcova osobní invence, jedinečnost jeho nápadu v místě i čase, autorova inspirace při tvorbě jeho díla, jeho ovlivnění prostorem, intenzitou a kvalitou světla a jeho spektra, atmosférou, denní hodinou, jeho momentálním psychickým stavem, který je odrazem posledních prožitých dní, jeho zdravotním stavem, množstvím energie do díla vloženého pro její pozdější vyzařování.

Žádné kvalitní a úspěšné umělecké dílo není pouhá strojem vytvořená kombinace či konglomerát dat a informací zpracovaných nějakým kompilačním programem a jeho programátorem podle předem zadaných kritérií. Je nesporné, že umělec čerpá invenci, motivaci, tvar, obsah a formu i z oblasti transcendence, z oblasti svého, respektive společného podvědomí. Toto vše, i svou tvůrčí myšlenku, vizi i svou touhu pro sdělení druhým umělec vnímá, přijímá, chápe, a svým jedinečným způsobem dále zpracovává, transformuje a následně, podle svých dovedností i sám realizuje a tím i prostřednictvím své osobnosti, svého ducha a svého konkrétního díla (například ve formě konkrétní hudební skladby, obrazu, textu rukopisu literárního díla) toto dílo zaznamenává a tím tento svůj vnitřní stav i jeho čas zrodu uchovává, konzervuje a následně pak i dál předává.

Naprogramovat zamýšlený tvůrčí stroj - umělou inteligenci tak, aby při své "umělecké tvorbě" i jeho realizaci ve svém výsledném výpočtu (uměle - technicky vytvořeném uměleckém díle) vzala v potaz všechna tyto kritéria, by zabralo špičkovým programátorům - IT specialistům i realizačním strojům mnohem více času, než samotná tvorba díla umělcem a výsledek by přitom byl naprosto chladný, bez výrazu a sdělení, beze všech souvisejících účinků, jež jsme od uměleckých děl zvyklí očekávat. Osloví nás výsledek, jenž bude a je pouhý chladný matematický výpočet nebo lépe řečeno, výrobek.

Někteří umělci, na dotaz jak vlastně tvoří a kde čerpají své náměty, nedokážou konkrétně odpovědět a svádějí to na nějakou neurčitou formu ovlivnění; například políbení múzy, jejich talent, poslání, inspirace svým nebo cizím životem, prožitým snem, nebo jako svou vnitřní potřebu sebevyjádření a seberealizace, popřípadě i jako formu své osobní prezentace a exhibicionizmu. Motivace tvorby uměleckých děl bývá u různých umělců, zejména těch svérázných, osobitá a velmi různá, často spoutaná s jejich neuvědomělými traumatickými zážitky a psychózami.

Umělá inteligence v oblasti vynálezečství a zlepšovatelství

Problematika vzniku a realizace kreativních činností umělou inteligencí se netýká pouze oblasti umění, ale i jiných oblastí tvůrčí duševní činnosti (nebo v tomto případě zamýšlené umělo-inteligenční činnosti), zejména tvorby a realizace nových a inovativních nápadů, například v oblasti vynálezečství a zlepšovatelství.

Nové vynálezy, zejména ty nejvíce převratné, které jsou pro nás tak překvapivé a u kterých žasneme a obdivujeme důmysl a nápad jejich autorů, jsou vlastně už staré a je zapotřebí si uvědomit, že již v okamžiku jejich zrodu tu už byly a že veškerá řešení nejruznějších problémů tu už dávno jsou. Každý problém má už v okamžiku svého zrodu i své řešení.

Podstata reálné existence řešení problémů už v okamžiku jejich vzniku totiž tkví v chápání času, respektive ve vzájemném vztahu minulosti, přítomnosti a budoucnosti. S parapsychologií i okultními vědami dělali pokusy mnozí přední vynálezci (např. Nikola Tesla a jiní) a taktéž je i využívali.

Každý člověk je jiný, svým způsobem jedinečný, má svůj obzor, oblast a obor. Skupina takových schopných jedinců proto může být velmi výkonná, mnohem výkonnější než samostatný jedinec. V tvůrčím týmu se všichni jeho členové vzájemně ovlivňují a doplňují, čímž se jejich výkon v týmu synergicky násobí.

Tvořivou invenci, umělecký náboj, tvůrčí vklad, talent, cit nebo emoce žádné naprogramované informace ani data samy o sobě u žádného stroje s umělou inteligencí nevyvolají, stejně tak tyto stroje nevyplodí žádné objevy, vyřešení problémů nebo nové kreativní nápady. Výsledky vytvořené umělou inteligencí zadanými daty nebo informacemi mohou být pouze kombinacemi, poměrem nebo průměrem již předem známých zadaných informací nebo dat, tedy výsledkem, nepřinášejícím prakticky nic nového. Tímto procesem mohou vzniknout pouze nové varianty a kombinace starých známých informací a dat.

Vědeckotechnický přístup při výzkumu a vývoji umělé inteligence využívá pouze vědecky ověřené procesy, principy a metody, tedy pouze ty fenomény, které lze konkrétně vědecky definovat, tzn. změřit, zvážit nebo kdykoliv opakovat. Smysluplný výzkum nepůjde bez spolupráce s parapsychology, kteří jsou dnes drtivou většinou vědců a zejména skeptiků, rezolutně odmítána.

Výzkum umělé inteligence by se měl ubírat nejen v součinnosti expertů z oblasti vědy a techniky, ale v úzké spolupráci se specialisty na psychologii a zejména i na parapsychologii. Stroj zůstane pouhým strojem, pokud se fyzické procesy nespojí a neobohatí o již mnohaleté praktické duchovní procesy, jevy, funkce a principy.

Otakar Jalůvka

<http://www.jaluvka.com/>

otakar@jaluvka.com

+420 608 665 185

Copyright © 2020 Otakar Jalůvka. Všechna práva vyhrazena. All rights reserved.